

ΦΟΡΟΛΟΓΟΥΜΕΝΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

(Εκδιδομένη κατά Παρασκευήν.)

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ

Διατριβών ο στίχος λεπτά 25
Εδοποιήσεις και άγγελαι κατ' άρ κοπήν

Συντάκτης

ΚΩΝΣΤ. Κ. ΦΙΛΟΠΟΥΛΟΣ.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΙΟΜΗΣ

ΕΤΗΣΙΑ . . . Δραχ. Ν 44.
Προπληρωτέα καθ' εξαμήναιον

ΔΙΑΦΟΡΑ

Κατά τηλεγραφικήν είδησιν χθές ή Α. Μ. ο Βασιλεύς εκήρυξεν αυτοπροσώπως και διά Βασιλικού λόγου τήν έναρξιν τής Δ'. Συνόδου τής νέας Βουλής.

— Ως γράφουσιν έξ Αθηνών μετά μεσημβρίαν του παρελθ. Σαββάτου συνήλθεν έν τώ ύπουργείω των Οικονομικών ή υπό του κ. Προέδρου του ύπουργικού συμβουλίου συστάσα έπιτροπή πρός μελέτην συστήματος φορολογίας του έθνους. Τήν έπιτροπήν ταύτην άπαρτίζουσιν οι βουλευται κ. κ. Κοντογούρης, Δημητρακάκης, Παπαλεξόπουλος, και Βάρβογλης, οι οίνοποιοι κ. κ. Σόλων και Σέργιος Οικονόμου, δύο τρεις οινοπώλαι και ο αντίπρόσωπος ή γραμματεύς αυτών κ. Μανουσάκης. Τής έπιτροπής προσήδρευσεν ο γενικός γραμματεύς του ύπουργείου κ. Ίωάν, Ζωγράφος, του κ. Δελιγιάννη έχοντος δυστυχώς άσχυλίαν. Καί πρώτον άνεγνώσθη υπό του κ. Μανουσάκη υπόμνημα των έν Αθήναις οινοπωλών ζητούντων έλάττωσιν του φόρου εις δύο λεπτά κατ' όκταν και ύψωσιν τής φύρας εις 25 %ο. Είτα ο κ. Κοντογούρης άνεγνώ αναφοράν των οινοποιών Πατρών ζητούντων τήν κατάργησιν του φόρου. Είτα ήρξατο συζήτησις ζωηροτάτη, έν ή κυριεσθον στοιχείον ήν ο κ. Δημητρακάκης. Έκ των έν Αθήναις οινοποιών ο κ. Σέργιος Οικονόμου εξήγησε κατάργησιν του φόρου, λέγων ότι ούτω πώς θα έπιρρωσθη ο παρημελημένος κλάδος τής οινοποιίας και θα επέλθωσιν έμμεσοι ώφέλιαι εις τόν τόπον. Τώ παρετήρησεν ο κ. Ζωγράφος ότι ούκ ήθλομεν καταλύσαι, άλλα τροποποιήσαι. Ο κ. Βάρβογλης εκήρυξη υπέρ τής στρεμματικής φορολογίας. Έπί τέλους υπερίσχυσεν ή γνώμη του κ. Δημητρακάκη προτεινάντος φορολογίαν μιās δραχ. κατ' άρ έλάν, διά τās μεγάλας πόλεις και 50 λ. διά τās μικράς πόλεις. Έπί τή βάσει ταύτη άνέλαθεν ο κ. Ζωγράφος νά συντάξη σύντομον, ως είπεν νομοσχέδιον. Τά τής θεσπισέως του φόρου δέν συνεζητήθησαν έν τή έπιτροπή ταύτη.

— Περι τās 300 χιλ. δραχ. έδαπάνησε πρότινος ή ήμετέρα πόλις εις κατασκευήν του λιθίνου κρηπιδώματος του διήκοντος καθ' όλην τήν άπό του ναού Αγίου Ανδρέου μέχρι τής όδου Κανακάρη παραλίαν, τό δέ έργον τουτο έγένεπο ως έργον έπειγούσης ανάγκης και πρός εξασφάλισιν χρησιμωτάτης όδου και πολυτίμων κτημάτων, άπειλουμένων υπό τής θαλάσσης. Δυστυχώς και πρός τό έργον τουτο δεικνύομεν άστοργίαν άνεξήγητον, συντελούμεν δέ δι' αττης εις τήν καταστροφήν του, ήτις δέν θα βραδύνη νά επέλθη, εάν δέν λάθωμεν πρόνοιαν περι αυτου. Δέν πρόκειται ούτε περι πολυδαπάνου συντηρήσεως, ούτε περι έπισκευών, αλλά απλώς περι παρεμποδίσεως των καρραγωγέων άπό του νά λαμβάνωσι τήν προς οίκοδομήν άμμον παρά τās βάσεις του κρηπιδώματος εκεινου, όπερ εάν εξακολουθήση γενόμενον επί τινα καιρόν άκόμη, τό έργον άπόλλυται άφείκτως. Μέχρι πρό όλιγου ή εξαγωγή άμμου καθ' όλον τό μήκος του κρηπιδώματος άπηγορεύετο και γενομένη κατεδιώκετο άστυρηώς, τώρα όμως γίνεται έλευθέρα και υπό

τά όμματα των πολυαριθμων διαβατιών, των παροχθίων ιδιοκτητών και αυτών των άρχων, μόνον δέ εις τās τελευταίας ταύτας ούδεμίαν έμποιεί έντύπωσιν, διότι μόναι αυται έχουσι άμβλυϊαν τή όρασιν. Παρηκαλοϋμεν νά παύση ή εξαγωγή άμμου εκ του μέρους εκεινου, νά καταδιωχθώσι δέ συντόμως και νά τιμωρηθώσιν άστυρηώς οι καταστοφής έργου πολυδαπάνου και χρησιμωτάτου, διά τήν άπόκτησιν του όποιου ή πόλις ήμων πολυ έμόχθησε.

— Η άλιεία παρ' ήμιν εις ούδεμίαν φαίνεται ύπόκειται έπιτήρησιν έξ εκεινων στίνας σκοπεί τήν διατήρησιν του γόνου των ίχθύων. Ούδεμία άρχή κρίνει εκ των καθηκόντων της νά μεριμνήση περι του είδους των δικτύων ών ποιούνται χρΐσιν οι άλιείς, ούδέ περι του χρόνου τής άλιείας κατά τās παράλια κ. τ. λ. Αλλά τόση πρόνοια θα ήτο πολλή και δέν τήν άπαιτούμεν' άλλ' όμως δέν έπρεπεν υπό τās όμματα των άρμοδίων άρχων και εναντίων ρήτων διατάξεων των νόμων και των ύπουργικών διαταγών νά έπιτρέπηται εις τās άλιευτικάς πλοιάρια, τή γνωστά ένταύθα υπό τό όνομα των ανεμπαιχτων, ν' άλιεύωσι διά των καταστρεπτικών δικτύων των, εντός σχεδόν του λιμένος και παρ' τās όκτας και νά σαρώωσιν, ούτως είπειν, τόν γόνον των ίχθύων. Τουτο έντρού τοις γίνεται και ούδένά συγινει. Η κατάχρησις αύτη πρέπει νά παύση και καταγγέλλομεν αύτην προς του άρμοδίους, επί τή έλπίδι ότι θα εκτελέσωσι το επί του προκειμένου καθήκον των και δέν θα άναγκάσωσι τίνα νά άαζήτησιν τās αίτια τής άνοχής των.

— Έν τούτω γενόμενοι δέν κρίνομεν περιττόν νά έπιστήσωμεν τήν προσοχήν των άρμοδίων άρχων επί του είδους των δικτύων ών ποιούνται χρΐσιν παρ' ήμιν οι άλιείς και ιδίως οι διά των άνεμοτρατιών άλιεύοντες Ιταλοί, άτινα κρίνονται υπό των είδημόνων όλεθρία εις τόν πολλαπλασιασμόν των ίχθύων και τās όποιαι είσιν άστυρηώς άπηγορευμένα εις όλα τās μέρη του πεπολιτισμένου κοσμου. Οστις άπαξ μόνον ειδη τήν πυκνότητα των δικτύων τούτων και ποίαν ποσότητα μικροσκοπικών ίχθυσιν εξαγάουσι μετά των μεγάλων, δύναται άδιστακτως ν' άπορρηθη ότι ή χρΐσις αυτών εις λιμένας προπάντων και άλλα περικλεισμένα μέρη είναι όλεθρία. Αξιοτίμος Ιταλός, συμπατριώτης των γνωστών ένταύθα άλιέων, μετ' εκπλήξεως έβλεπε πρό τινος καιρού τās δίκτυα ταύτα, έλεγε δ' ήμιν άγανακτών ότι είναι βέβαιον ότι ταύτα κατασκευάζουσι κρύφα οι συμπατριώται του εις τήν πατρίδα των και διά μόνον του βραβάρου τόπου, διότι εκεί, ού μόνον ή χρΐσις αυτών άπαγορεύεται, αλλά και ή κατασκευή των. Έκδω φαίνεται ότι όλα έπιτρέπονται μέχρις ού όλα έρμωθώσι.

— Κατά τήν εποχήν ταύτην παντου άπαγορεύεται ή θήρα, χάριν του πολλαπλασιασμού των πτηνών, ύπάρχουσι δέ παρ' ήμιν περι τουτου και ρήται άστυνομικαι διατάξεις. Δέν ήξεύρομεν εάν έδνημοσιέθη και φέτος ή περι τουτου στερεοτυπος άστυνομική διάταξις, γνωρίζομεν μόνον ότι ή θήρα είναι έλευθέρα ένταύθα κατά τήν εποχήν ταύ-

την, και πολλοί κυνηγοί, έν οίς και παιδία δωδεκαετη, περιέεργουσι τήν πεδιάδα άνενόχλητοι και ώ εί έπαρτίον του νομωμένου πρΐγμα, έρμωθώσιν τήν φύσιν του ώρασιου αυτης εκκαλλωπίσματος. Νά είπωμεν ήμεεις τώρα ότι ή θήρα των πτηνών κατά τήν εποχήν ταύτην είναι εξακλήμα, ότι είναι όλεθρία εις τόν πολλαπλασιασμόν των, ότι τās πτηνά εις τās ώραιότερα στολίσματα τής φύσεως, ότι είναι εύρογερικώτατα εις τήν γεωργίαν κ. τ. λ. κ. τ. λ. είναι περιττόν, διότι θα όμιλήσωμεν εις ότα μη άκούοντα και περι πραγμάτων δι' α ούλεις παρ' ήμιν ένδιαφέρεται. Δέν γνωρίζομεν ποίαν ιδέαν έχουσι περι τουτων οι ήμετερο δημοτικοι άρχοντες και τās άνωτερα άστυνομικα όργανα, εάν κρίνωμεν όμως εκ των ίδεών των κατωτέρων οργάνων, δύναμεθα νά είπωμεν ότι ή ήλιθιωτέρα άγνοια κατέχει τās διανοιας και τουτων και εκεινων. Ημεεις αύτοι ήρωτήσαμεν κατ' αυτάς, όσους ένενύχαμεν εις τήν έξοχήν άγροφύλακας, περι των διαταγών άς έλαβον κατά τής θήρας και άπαντες άπήνησαν ήμιν ότι ούδεμία τοις έδόθη τοιαύτη, ήνοιγον δέ άπορροδντες του όφθαλμου εις τή έρωτήσεϊ ήμων και προς τί τάχιν ν' άπαγορευθη τό άθώοτερον πρΐγμα του κόσμου. Ω εάν έπρόκειτο νά διορισθη ή παυθη εις μόνον άγροφύλαξ! πόσα λόγια, πόσαι συννοήσεις, πόσαι ράδιουργίαι, πόσαι συστάσεις! Είς τās έργα αυτά είμεθα, τή άληθεία, αξιοθαύμαστοι, διά τās λοιπά κρίνομεν νά φροντίση ή θεα Πρόνοια.

— Τήν παρελθούσαν Κυριακήν έν μέσω πολλών συγγενών και φίλων εύχομένων έτελέσθησαν ένταύθα οι γάμοι του καλλίστου ήμων συμπολίτου κ. Νικολ. Γιαννοπούλου ύπιάτρου μετά τής σεμνης και χρηστής δεσποινίδος Εύφροσύνης, πρωτότοκου θυγατρός του σεβαστου φίλου κ. Γεωργίου Γκολφινούπουλου. Ηγάμοντο ήν ο κ. Κων. Γκολφινούπουλος, θείος τής νύμφης. Είς τās ειλικρινεις εύχάς των πολυαριθμων φίλων τής καλής οικογενείας Γκολφινούπουλων, έννώσει και ο Αφορολογούμενος τās ιδικάς του.

— Τήν νύκτα του παρελθόντος Σαββάτου έτελετήσαν ένταύθα και τήν επομένην εκηδεύθη προσκόπωντος ο σεβαστός ήμων συμπολίτης Ασημάκης Χαρολάμπης, ούτινος ο θάνατος θα έμποιήση ούπην εις εύρύ κύκλον εκλεκτων συγγενών και φίλων. Ο μακαρίτης Ασημάκης, τελευταίος γόνος τής περιφανούς των Καλαβρύτων οικογενείας Σωτηρίου Χαρολάμπη, ής τό όνομα τόσον άρρήκτως συνεδεθη με τήν ιστορίαν του ιερού ήμων άγώνος, είχε κληρονομήσει όλας τās άρετάς τής οικογενείας του και εξεπροσώπει μέχρι των καθ' ήμας ήμερών τās παραδόσεις των άρχαϊκών εκεινων αίων, εις ούς τόσα όρειδει ή νεωτέρα Έλλάς. Παιδίό έτι κατά τον αγώνα δέν συμμετέσχεν αυτου, ένθλικιωθεί: όμως ύπέρησεν τήν πατρίδα πολιτικώς μετ' ειλικρινειας και άφοσιώσεως. Έγένετο δέ βουλευτής εκ τής έπαρχίας Καλαβρύτων, ήτις διατίπει άμμάιν τήν μνήμην του ένδόξου πατρός του και άπαξ πληρεξούσιος έν τή τελευταία θεοσυνελεύσει ταχίως όμως άπογορευθείς εκ τής πολιτικής, άπεσύρθη

εις τον ιδιωτικόν βίον, χωρίς εντούτοις να πάσχη παρέχων εαυτὸν τοῖς συμπολίταις του παράδειγμα χροστού πολίτου καὶ ἀδόλου πατριώτου. Διεβίωσε μακρὰ ἔτη ἐν μέσῳ ἡμῶν καὶ συνεδέθη συγγενικῶς πρὸς ἀγαπῆτην τῷ τόπῳ οἰκογένειαν, τῆς τοῦ Ἀνδρέου Δόντου, τῆς ὁποίας εἰς τῶν υἱῶν, ὁ κάλλιστος κ. Σωτήριος ἐγένετο καὶ θεὸς αὐτοῦ καὶ προσφιλεῖς υἱός, διεβίωσε δὲ τιμώμενος διὰ τὸν ἔντιμον αὐτοῦ χαρακτῆρα καὶ τὰ φιλόθρονα αἰσθηματά του καὶ προσεπέμφθη εἰς τὸν τάρον ὑπὸ τῶν ἡμετέρων συμπολιτῶν. Ὁ κ. Ἄντ. Πικρομμένος ἐξεφώνησε κάλλιστον ἐπικήδειον. Γαῖαν ἔχοι ἑλαφρόν.

— Δέγεται ὅτι ἀναδιόριζεται ἐνταῦθα ὁ πρότινος μετατεθείς οικονομικός ἐφορος κ. Φ. Ἄντωνόπουλος καὶ ὅτι πολλαὶ ἐνέργειαι πρὸς τοῦτο καθιῶνται παρὰ τινῶν ἐκ τῶν ἡμετέρων Νομιζομένων ὅτι οὗτοι οὔτε πρὸς τὸ πρῶτον τῶν συμπολιτῶν τῶν ἀνταποκρίονται, οὔτε πρὸς τὰς ἀπαιτήσεις τῆς ὑπηρεσίας, διότι τὸ ἐνταῦθα κοινὸν δὲ ἔχει λόγους νὰ ἐκτιμᾷ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ πρῶτον οικονομικοῦ ἐφόρου, τοῦ ἀντιῶν μάλιστα πολλοὺς ἔχει κατ' αὐτῆς λόγους αἰτιώσεως. Τὸ ἄκρως ταμιοδικὸν πνεῦμα ὅπερ διέκρινε πᾶσαν αὐτοῦ τὴν ἐνέργειαν, κατέβληεν ἐν πολλαῖς τῆς φορολογουμένους, τὰ δ' ὑπερβολικὰ ἀποτελέσματα αὐτῆς, ἅτινα ὑπελάμβανεν ὡς τὸ μόνον συστατικόν του παρὰ τοῖς προϊσταμένοις αὐτοῦ, ἐξώθει μέχρι τοῦ ἀδίκου. Εἶς παραγωνοῖσι τὴν ἐνοσίαν πολλῶν φορολογικῶν νόμων, καὶ ἐρκουζε πάντας τοὺς ἄλλους μόνον πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ ἀστυνοῦ, ὅπερ ἐσφαλμένως ἀντελαμβάνετο, διότι ἐνόμιζεν ὅτι τοῦτο ἔγκειτο εἰς τὴν ἐξόγκωσιν τοῦ ποσοῦ τῶν φορολογικῶν καταλόγων, καὶ εἰς τὸν ἀποκλειστικὸν κανόνος παραπόνου ἢ ἐνοστάσεως τοῦ φορολογουμένου. Ἀρκουρέθη εἰς τὴν ἀναγραφὴν τούτων μόνων τῶν μειονεκτικῶν τοῦ πρῶτον οικονομικοῦ ἐφόρου, χωρίς νὰ προσρῶμεν καὶ εἰς ὅσα ἄλλα κατὰ καιρὸς τοῦ καταλαμβάνουσαν ἐλπίζομεν δὲ ὅτι ταῦτα ἀρκουσι νὰ πείσωσι τοὺς ἡμετέρους βουλευτάς ὅτι καθήκον ἔχουσι νὰ ἐξασφαλίσωσι τοῦλάχιστον εἰς τὸ μέλλον τοὺς συμπολίτας τῶν, ἐκ τοῦ ὑπερβάλλοντος ζήλου τοῦ κ. Ἄντωνοπούλου.

— Κατὰ τὴν συνεδρίαν αὐτοῦ τῆς παρελθ. Τρίτης ὁ ἐνταῦθα Ἐμπορικὸς Σύλλογος ἀφῆκεν πρόβλην εἰς τὰς ἀρχαιοετίας τῆς καὶ Πρόεδρον μὲν αὐτοῦ ἀνέδειξε καὶ αὐτὸς τὸν κ. Διονύσιον Σάμα, ἀντιπρόεδρον δὲ τὸν κ. Φρᾶνς Ἀρβουρρε καὶ τῶν μίαν τὸν κ. Διὸν Φραγκόπουλον. Τὸ κάλλιστον τοῦτο Σωματεῖον, τὸ ἀρχαιότερον τῶν ἐν Ἑλλάδι τοιοῦτων, ὅπερ πολλὰς προσήνεγκε τῷ ἔμπεδῳ ὑπηρεσίας, εἰσῆλθεν ἤδη εἰς τὸ δέκατον ὄγδον ἀπὸ τῆς συστάσεως αὐτοῦ ἔτος, νὰ συνεχίσῃ καὶ ἐν τούτῳ τὴν καλὴν αὐτοῦ ἐργασίαν.

— Τὸ παρελθὸν Σάββατον ἐξεράγη πυρκαϊὴ ἐν τινὶ ἀποθήκῃ, κατὰ τὴν ἀρκτικήν πλευρὰν τῆς πόλεως καὶ παρὰ τῆς νέας οἰκίας τοῦ κ. Βασιλοπούλου, ἐν ἧ ἔχον ἐναποτεθεῖ αἱ ἐπικινδυνώδεστεραι τῶν εὐφλέκτων ὑλῶν, εἰς ὅσων δυναμιτις καὶ ἀνῆκουσαι εἰς τὸ Δημόσιον. Ὁ ἐκ τῆς πυρκαϊῆς ταύτης κίνδυνος ὑπῆρξε μέγας καὶ ἀπέτρεψεν αὐτὸν μόνον ἢ θεῖα Πρόνοια καὶ ἡ προσέλευσις πολλῶν πολιτῶν ἐργασθέντων μετα ζήλου πρὸς ἀποσβέσθαι του. Ἡ ἀποθήκη αὕτη εἶναι ἐνοικιασμένη παρὰ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου, ἀλλ' οἱ πλείους εἰ κοῦντες διῆτρυρίζονται δικαίως ὅτι τοιαῦτα πράγματα δὲν ἐναποτίθενται πλεονάζον κατασκευασμένων μερῶν καὶ ἐπιμένουσιν εἰς τὴν ἀπῆλκωσίν των, δικαίως παραπονόμενοι ἐπὶ τῷ κινδύνῳ εἰς ὃν ἐκτίθενται παρ' αὐτῶν ἐκείνων οἵτινες καθήκον ἔχουσι νὰ προλαμβάνωσι τοιαῦτα ἀτυχεῖα καὶ παρ' ιδιωτῶν γενόμενα.

— Κατ' αὐτὰς παρατηρεῖται εἰς τὴν ἀγορὰν ἡμῶν ἑλλειψίς πενταδράχμων τραπεζογραμματίων ὅπερ πολλὰς ἐμβάλλει δυσχερείας εἰς τὴν μικρὰν ἰδίως συναλλαγὴν καὶ τὴν συμπλήρωσιν τῶν μεγαλύτερων πληρωμῶν. Τοῦτο προέρχεται διότι ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα ἀποσφύρει ἐκ τῆς κυκλοφορίας τὰ μικρὰ ταῦτα γραμματίδια, προτιθεμένη τὴν

ἀντικατάστασιν των δι' ἄλλων δεκαδράχμων τὴν ἀξίαν, ὅσα δὲ ἐξ ἐκείνων περιέρχονται εἰς τὰ ταμεία τῆς δὲν ἐξέχονται πλέον. Εἶναι μὲν ἀληθές ὅτι τὸ ἐνταῦθα ὑποκατάστημα τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς συμπληροῖ τὰ ποσὰ τῶν πληρωμῶν του δι' ἀργυρῶν πενταδράχμων, ἀλλὰ ταῦτα δὲν εἶναι ἐπαρκῆ εἰς τὰς πολλαπλὰς ἀναγκὰς τῆς ἀγορᾶς καὶ τῆς συναλλαγῆς. Ἐνταῦθα δὲ ἔχουμεν, ὡς γνωστὸν, τὸ δικαίωμα τῆς ἐξαρρωσεως τῶν τραπεζογραμματίων, οὕτω δὲ στερούμεθα μικρῶν νομισμάτων, ἅτινα ἀναπορεύονται εἰς τὰς ποικίλας γέσεις τοῦ ἔμπορου, τῆς ἐπιμεχανίας καὶ τῆς ἀγορᾶς καὶ δυσχεραίνουσι εἰς τὴν διεξαγωγὴν αὐτῶν. Τοῦτο ἔνα γίνηται ἐπαισθητὸν μετ' ὀλίγον, ὅποτα ἀρξῆται ἡ δραστηριωτέρα κίνησις τῆς ἀγορᾶς ἡμῶν, διὰ τοῦτο προκαλοῦμεν ἀπὸ τοῦ νῦν, καὶ πρὶν ἢ περιέλθωμεν εἰς τὸ ἀδεῖον, τὴν προνοσίαν τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς, ἐπ' αὐτοῦ καὶ ἐλπίζομεν ὅτι καὶ ἔνα γίνηται καὶ διὰ τὴν ἀγορὰν ταύτην, ἥτις παραυλαίεται πάντοτε, πρὸς βέλτην γενικῶν συμφερότων.

— Εἰς τὴν ἡμετέραν συμπολιτῶν ἐπιστέλλει ἡμῖν πολλὰ, εἰς μᾶς πείσῃ ὅτι δὲν εἶναι ἀληθές ὅτι ἡ πόλις ἡμῶν δὲν ἐπιποθεῖ καλὴν ἀστυνομίαν, ὡς ἐγγράψασιν εἰς τὸ παρελθὸν τοῦ σφραγιστοῦμένου φύλλον, ἀλλ' ὅτι τοῦλάχιστον δυσφύρει ἐπὶ ἐλλείψει αὐτῆς. Ἐπιθυμῶμεν δὲ ἡμῖν πολλὰ πρὸς ὑποστήσιν τοῦ ἰσχυρισμοῦ του ἐν εἰς καὶ ὅτι ὁ κ. Θ. Κωνσταντῆ δὲν ἐξελέχθη δευτέρου φορᾶν Δήμαρχος, μόνον καὶ μόνον διότι δὲν κατέβησε νὰ ἔχῃ καλὴν ἀστυνομίαν κατὰ τὰ τὴν περιόδον τῆς δημοκρατίας τοῦ, ὅπερ μαρτυρεῖ ὅτι ὁ τόπος αἰσθάνεται τὴν ἀνάγκην αὐτῆς καὶ τὴν χρῆσιν αὐτῆς. Συμφωνοῦμεν μετὰ τοῦ ἐπιστέλλοντος, ὅτι ἅλλ' ἐπιθυμοῦμεν καλὴν ἀστυνομίαν καὶ ὑσφορούμεν ἐπὶ τῇ ἐλλείψει αὐτῆς, δὲ συμφωνοῦμεν μόνον μετ' αὐτοῦ περὶ τοῦ τρόπου καθ' ὃ θελοῦμεν τὴν καλὴν ταύτην ἀστυνομίαν, καὶ ἐν τούτῳ ἔγκειται ἡ διαφορά τῆς γνώμης ἡμῶν. Ὁ ἐπιστέλων καὶ πολλοὶ ἄλλοι συμπολιταὶ αὐτοῦ, λέγοντες ὅτι θελοῦσι καλὴν ἀστυνομίαν, ἐνοσῶσι ὅτι ἐπιθυμοῦσιν τὴν ἔνομον τάξιν ἐν πᾶσι, τὴν εὐκοσμίαν, τὴν νυκτερινὴν ἡσυχίαν, τὴν καθαριότητα, τὴν καλὴν ἀγορανομίαν, τὴν ὀργανωμένην ἀγοροφυλακίαν, τὴν πρόνοιαν, ἐν ἐνὶ λοφῷ, ἐφορεύουσαν καὶ ἀγορονοῦσαν ἐπ' ὅλων τῶν σχέσεων τοῦ βίου. Ἄλλ' ἐνοσῶσι σῶμα δι' ὅλα αὐτὰ τὰ ὠριτὰ πράγματα νὰ μὴ στενοχωρηθῶσι τὸ παράπαν, νὰ μὴ ὑποβληθῶσι εἰς καμίαν θυσίαν, νὰ μὴ παρενοχληθῶσι εἰς καμίαν τῶν ἐξῆς αὐτῶν. Θελοῦσιν ὅλα αὐτὰ νὰ γίνωνται, ὡς εἶπεν, ἀρ' ἐαυτῶν καὶ πρὸς ἕνα τῶν ἄλλων καὶ οὐχὶ εἰς ἕνα τῶν αὐτῶν. Ὅσοι π.χ. θελοῦσι τὴν καθαριότητα τῶν δρόμων, τῶν πλατειῶν, τῶν αἰμασιῶν, τῶν οἰκοπέδων, εἰς τῷ δικαίῳ καὶ ὅπως νὰ βίπτῃ ἕκαστος τὰς ἀκαθαρσίας του ὅπου ἂν εὐνοῖται καὶ τοῦ εἶναι προγερότερον, καὶ νὰ φωνάζῃ κατὰ τῆς τυραννικῆς ἀστυνομίας, ὅσακις ζητήσῃ αὕτη νὰ τοῦ ἐπιβῆλῃ περιστομῆς τινὰς εἰς τὸ δικαίον του τοῦτο, ὅπερ ἔλακε ἐξ ἀνυμνεύτων γρόφων. Ὅσοι θελοῦμεν τὴν νυκτερινὴν ἡσυχίαν, ἀλλ' ἀπὸ τῆς ἀδιαφορίας αὐτῆς τῆς ἐκ τῶν ἀθρώπων τῆς ὑπηρεσίας μας, τρέχουσι τὴν πρῶτην νὰ τὸν ἀπαλλάξωμεν τῶν χειρῶν ἢ τῆς καταδιώξεως τῆς ἀστυνομικῆς ἀρχῆς. Ὁ κρενωπὸς παραπονεῖται κατὰ τῆς ἀστυνομίας, διότι δὲν περιστελλεῖ τὰς κατασχέσεις τῶν ἀρτοποιῶν καὶ οἰαίρει τὴν τύχην τῆς πόλεως ἐν πεπιπτεμένῳ εἰς τοιαύτην ἀρχὴν, ἀλλ' ὅταν ἡ ἀρχὴ αὕτη θελήσῃ νὰ ἐπιθυμῆ καὶ εἰς αὐτὸν τὰς ὑποχρεώσεις του καὶ ἀσκήσῃ ἐπ' αὐτοῦ τὴν ἐκ τῶν νόμων ἐποπτεσίαν τῆς, ἡ ἀστυνομία εἶναι ἀφόρητος καὶ τὸ ἀπαισιδύερον πρᾶγμα τοῦ κόσμου. Ὅσοι παραπονόμεθα κατὰ τῆς παρανόμου ὀπλοφορίας, εἰς τὴν ὀφείλομεν τὴν ἀγριότητα τῶν ἡθῶν καὶ τὸσα ἐγκλήματα καὶ ἐντούτοις ἅπαντας εἰμεθα διατεθειμένοι νὰ ἐκλιπαρήσωμεν τὴν ἐπιστροφὴν κατασχεθέντος ὄπλου παρὰ τινὶ τῶν ἡμετέρων φίλων ἢ γνωρίμων, καὶ νὰ ἐξαναγκάσωμεν, δι' ὧν ἕκαστος διατίθῃ μὲ-

σων τὴν ἐπιστροφὴν του, μέχρις οὗ τελεσθῇ ἔγκλημά τι καὶ ἐπανακτήσωμεν τὸ δικαίωμα νὰ μεμφιοῦμεν κατὰ τῆς ἀστυνομίας ἀνεχομένης τῆς παράνομον ὀπλοφορίαν. Ὁ ἀρτοποιὸς ὅστις ἔθρεψε μὲ ἄμμον τοὺς συμπολίτας του, καὶ εἶναι ἔτοιμος νὰ τραβίξῃ τὸ σχοινὶ τῆς ἀγχόνης τοῦ ἀστυνοῦ ὅστις κατεδίωξεν αὐτὸν παραπονεῖται κατὰ τῆς ἀστυνομίας διότι δὲν καταδιώκει τοὺς νοθεύοντας τὸ γάλα γαλακτοπώλας καὶ θέλει ὁ ἀνθρώπος καλὴν ἀστυνομίαν διὰ τοὺς γαλακτοπώλας. Ἐγὼ ἐναποταμιεύω παρὰ τὰς οἰκίας τῶν συμπολιτῶν μου πυρίτιδα καὶ θέτω εἰς ἐνέργειαν πᾶν θεμιτὸν καὶ ἀθέμιτον μέσον, ἵνα μὴ διαταραχθῶ εἰς τὴν ἐνάσκωσιν τῆς ἐμπορίας μου, ἐντούτοις κρυναῶ κατὰ τῆς ἀστυνομίας, διότι ἐπιτρέπει τὴν παρὰ τὴν οἰκίαν μου τοποθέτησιν δυσωδῶν ὑλῶν καὶ δ' ἀναφρώων καταδεικνύω τὸν κίνδυνον ὃν διατρέχει ἐκ τῆς γειτονιάσεως ταύτης ἡ υγεία μου, καὶ ἡ τῶν ἀγαπητῶν συμπολιτῶν μου. Οἵτινες ἐντούτοις ἀπὸ μίαν στιγμὴν εἰς ἄλλαν δύνανται ν' ἀνατιναχθῶσι εἰς τὸν ἀέρα πυρίκαυστοι ἐκ τῆς ἐμῆς πυρίτιδος.

Ἴδου κατὰ τίναν τρόπον θελοῦμεν ἐνταῦθα ἀπαντεῖ τὴν καλὴν ἀστυνομίαν; νὰ κάμῃ δηλονότι ἕκαστος ὅτι θέλει, εἴτε κατὰ τὴν ἐνάσκωσιν τοῦ ἐπαγγέλματός του, κατὰ τὴν διαίτην κατὰ τὰς ἐξῆς του, νὰ μὴ παρενοχληθῇ δὲ τὸ παράπαν, καὶ ἡ καλὴ ἀστυνομία ἐντούτοις νὰ λειτουργῇ. Τοιοῦτον ἀστυνομικὸν σύστημα δὲν ἐφευρίσθη ἀκόμη καὶ μέχρι τῆς ἐφευρέσεως του δὲν δυνάμεθα νὰ ἐπανακαύωμεθα εἰς τὸ γνωστὸν καὶ πανταχοῦ παραδεδομένον, ὅπερ προϋποθέτει στενοχωρίαν τινὰ τῶν εἰς αὐτὸ ὑποκειμένων; διότι κατὰ τὰς ἰδέας τῆς σήμερον αἱ ἀστυνομικαὶ διατάξεις εἰσὶν ὡς τὰ φορεῖται ἡμῶν ἅτινα μᾶς στενοχωροῦσι μὲν ὀλίγον, μᾶς παρενοχλοῦσι δὲ πολύ. Ἐνόσω λοιπὸν δὲν ἐνοσῶμεν ἄστυνομίαν, ἀλλ' ἐνοσῶμεν ὅτιον, δὲν θὰ προβληθῶμεν διόλου καὶ δεκνόμεθα ὑποκριταὶ λέγοντες ὅτι τάχα ἐπιθυμοῦμεν καλὴν ἀστυνομίαν καὶ τάχα λυπούμεθα διὰ τὴν ἐλλείψιν αὐτῆς. Ἐἰν ὁ ἐπιστέλων θέλει καὶ ἐμφανεστέρων ἀποδείξῃ τούτων, ἃς ἀναλογισθῇ καὶ τοῦτο, ἀφοῦ παραδεχεται ὅτι ἡ ὑπὸ τὴν διαίτησιν τοῦ κ. Παπαγιαννακοπούλου ἀστυνομία ὑπῆρξεν ἡ κάλλιστη ἐξ ὅσων ποτὲ ἔσχεν ἡ πόλις; ἃς μάθη, λέγομεν ὅτι δι' οὐδένα ἄλλον ἀστυνομίον ἐδόθησαν τόσα καταγγελία, ἐγένοντο τόσα τηλεγραφήματα πρὸς τὸ Ἰπουργεῖον τραγικὰ, τόσα ἐπίτιδες εἰς Ἀθήνας ταξίδια καὶ παραστάσεις αὐτοπόρσωποι καὶ διὰ διεργασιῶν εἰς τὸν Πρωθυπουργόν; οὐδέποτε κακοδόμηθη πλείοτερον ἀστυνόμος ἄλλος, οὐδέποτε τὸ δημοτικὸν συμβούλιόν σας καταστυνωμένην ἄλλον πλείοτερον καὶ τέλος οὐδεὶς ἄλλος ἀστυνόμος ἐκάθισε περισσοτέρας φορᾶς εἰς τὸ ἐδάδιον τοῦ καταγορομένου ἐνώπιον τοῦ πλημμελειοδικαίου ἵνα δώσῃ λόγον διατὶ ὑπῆρξε, τίμιος, ἀμεροληπτος, νόμιμος, ἀκαμπτος, διατὶ ἠθέλησε νὰ ἰδρῶσῃ καλὴν ἀστυνομικὸν σύστημα. Καὶ ἐπειτα λέγομεν ὅτι θελοῦμεν ἡμεῖς καλὴν ἀστυνομίαν; δὲν ἐντρέπομεθα!

— Τὰ περὶ τοῦ ἡμετέρου λιμένος ἀποφασισθέντα ὑπὸ τῆς οἰκίας Ἐπιτροπείας, ἅτινα ἐγκαίρως ἐγνωρίσαμεν τοῖς συμπολίταις ἡμῶν, ἐπεκυρώθησαν καὶ ὑπὸ τοῦ Ἰπουργείου, ὅπερ ἐκύρωσε καὶ τὸν διορισμὸν τῶν ὑποδειχθέντων ὑπαλλήλων πρὸς ἐπίβλεψιν καὶ οὕτω τὸ ἔργον τῆς δοκιμῆς ἀρχεται κατ' αὐτὰς κατὰ τοὺς ὅρους τῆς νέας συμβάσεως, ἥτις ἐτροποποίησεν εἰς τὰ ὑσιωδέστερα τὴν ἀρχικὴν. Εἶθε τὸ νέον τοῦτο τόλμημα νὰ μὴ ἔχῃ νέας συνεπείας δυσάρετους διὰ τὴν ὑπόθεσιν ταύτην.

— Ὁ Σεβασμιώτατος ἐπίσκοπος Ὑδρας καὶ Σπετσῶν κ. Ἀρσένιος διατρίβων κατ' αὐτὰς ἐνταῦθα προσεκλήθη νὰ ἐβουρῆσῃ τὴν προσεχῆ Κυριακὴν, 12 τρέχοντος, εἰς τὸν ναὸν τοῦ ἁγίου Ἀνδρέου ἀπέδεδθη δὲ προθύμως τὴν πρόσκλησιν.

— Τὸ τελευταῖον δημοτικὸν δάνειον ἐκ δραχμ. 250 χιλ. ὅπερ ἐπεψηφίσθη ἐπ' ἐσχάτων ὑπὸ τοῦ δημοτικοῦ Συμβουλίου καὶ ἐνεκρίθη ὑπὸ τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς, ἐπὶ τῷ ῥητῷ ὄρω ὅπως χρησιμεύ-

ση αποκλειστικῶς εἰς πληρωμὴν τῶν κινητῶν χρεῶν τοῦ ἡμετέρου δήμου, μαθάνομεν ὅτι ἐν μέρει χρησιμοποιεῖται εἰς ἄλλας δημοτικὰς ἀνάγκας καὶ δὴ εἰς τὰς χρεῖας τῆς τρεχούσης ὑπηρεσίας. Ἐκ τοῦ δανείου τούτου ἐχορηγήθησαν ἤδη 40 χιλ. δρα. εἰς θεραπείαν τοιούτων ἀναγκῶν, ζητοῦνται δὲ πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν ἄλλαι 35 χιλ. Δὲν εἶναι ἀνάγκη φρονούμεν νὰ καταδείξωμεν ποῦ ἄγει τὸν δῆμον ἡμῶν τὸ σύστημα τοῦ συντηρεῖσθαι διὰ δανείων, διὰ νὰ εἴσῃ ἀνάγκη νὰ ἐκτραγαδηθῶμε τὰς συνεπειὰς του. Δυστυχεῖς οἱ μὴ κατανοοῦντες τοῦτο.

— Ἡ ἐνταῦθα ἀγορὰ τοῦ ἄρτου διατελεῖ εἰς οἱ κατὰν κατάστασιν ὁ ἄρτος δευτέρας ποιότητος σερδὸν λαίπρις, ὁ τῆς πρώτης εἶναι κάκιστος τὸ εἶδος, αἱ τιμαὶ εἰσι σχετικῶς πρὸς τὴν τιμὴν τοῦ σίτου, μεγάλαι, αἱ ἄρτοι τάζεις παραποιοῦνται, ἡ ἀστυνομία εἶναι ἀνίσχυρος νὰ ἐπιβλέψῃ. Δι' ὅλα αὐτὰ καλὸν καὶ συμφέρον εἶναι νὰ εἰσθῆσι πλέον κατὰ μέρος αἱ ἀστυνομικαὶ διατιμήσεις καὶ ν' ἀφθῶσιν οἱ κύριοι ἀρτοποιοὶ ἐλευθεροὶ νὰ πωλῶσιν ὅσον θέλουσι καὶ ὅτι θέλουσιν. Ἡ ἀνθρωπίνῃ ἐνέργειᾳ ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἀπαδείχθη ἀτελεσφόρητος, μόνον ἴσως ἢ ἐξ ὕψους ἀντίληψις δειχθῆ ἰκανοποιητικῆ.

— Ἡ ἰδρυσις τῶν δημοσίων θεαμάτων εἶναι ὠδικῶν καρφενείων, ἐαρινῶν θεάτρον κ.τ.λ. καθ' οὗς ὄρους διεξάγονται ἐνταῦθα, εὐλόγως ἐμποιεῖ φῶδους εἰς τοὺς πέριξ οἰκούντας. Ὑπὸ τοιούτων φῶδων κατελήθησαν καὶ εἰς κατὰ τὴν ὁδὸν Καλαβρυτῶν καὶ παρὰ τὸ οἰκόπεδον Σίνου κατοικοῦντες, βλέτοντες καὶ αὐτὰς πηγυμένην ἐν αὐτῷ σκηνῇ θεατρικῇ, εἰς ἣ. θὰ θυσιασθῆ ἡ καλαισθησία των καὶ ἡ υἰαυτερικὴ ἡγευχία των. Ἄνη νέθησαν εἰς τὴν ἀστυνομίαν, ἥτις ὑπεσχέθη ὅτι δὲν θὰ ἐπιτραπῶσιν εἰς τὰ κεντρικὰ μέρη, θεορῶσθαι θεάματα καὶ συναθροίσεις.

— Δεινὴ συμφορὰ ἐπλήξε τὸν εἶλον τοῦ συμπολίτου ἡμῶν κ. Γεωργίου Λουκάκη, Κρητός. Βραχυχρόνιος, ἀλλ' ὀξεῖς ἀσθένεια, καθ' ἣ. οὐδὲν ἢ ἐπιστήμη ἴσχυσεν, ἀφῆκεπαι ἀπὸ τὰς πατρικὰς ἀγκάλας τὴν περιλημμένην αὐτῶν Ἄνναν, τὸ μόνον τέκνον των, τὸν δέκατον ἕκτον Ἀπριλίον ὑπερβῆσαν. Ἡ ἀυμέναιος κόρη τυχούσα πάσης τῆς εὐοικίας τῆς φύσεως, ἀνατροφῆς δὲ καὶ ἐκπαιδευσεως, ὅσον ἐνεστι παρὰ τοῖς ἐνταῦθα ἐκπαιδευτησίαις, ἐπιμελετημένης, μικρὰ ἀπαπεράτωσε μαθήματα τῆς οὐχὶ καὶ τῆς Γαλλικῆς καὶ Ἰταλικῆς ὀδαῆς. Οὕτω κατηρτισμένη ἐπέδοθη μετ' ἀγνοῦ ζήλου εἰς τὸ ἄχαρι μὲν ἀλλ' ἐντιμον τῆς διδασκαλιστικῆς ἔργον, βοηθὸς προσληφθεῖσα παρὰ τῷ εὐπολῆπῳ παρθεναγωγείῳ τῆς καλῆς νέας κ. Δημητρακίῃ. Βαρυπενθῶν ὁ Σύλλογος τῶν Κρητῶν, εἰ οἰκεῖται καὶ συγγενεῖς συώδουσιν τὴν νεκρὰν εἰς τὴν τελευταίαν κατοικίαν ὁ δὲ Πρόεδρος τοῦ Συλλόγου κ. Κωνστ. Τριτάκης ὀλίγα παρθευικὰ ἔθη ἐκ τοῦ ἀγνοῦ τῆς κόρης θίου συλλέξε ἀπαχαιρέτησεν αὐτὴν ἐξ ὀνόματος τῶν ἐνταῦθα πατριωτῶν της, ὧν ἦτο εὐγενὲς αὐτῶν σέμνωμα. *

— Εἰς τὴν ἐν τῇ ἀνω πόλει Πλατείαν ἀγ. Γεωργίου ἐφυτεύθησαν δένδρα, νομιζόμεν, διὰ νὰ φυτρώσωσι, καὶ ὅχι χάριν τῶν ἐκλογῶν κίνδυνος ὅμως νὰ πιστευθῆ τὸ δεύτερον, διότι ταῦτα μὴ ποτισθέντα ἐξηράνθησαν κατὰ τὸ πλεῖστον, καὶ τέλος θὰ μείνωσι τὰ περιφράγματα πρὸς παρηγορίαν τὸ ἔδαφος συνιστάμενον ἐκ καθαρῶ καὶ μόνως ἀργιλλίου συμπέκτου λίαν, δηλ. Σαμαρῆς. ἔχει μεγάλην ἀνάγκην ὕδατος, πῶς ὅμως θὰ ποτισθῶσι δένδρα ἀνευ κοήτης ἢ ἀναβουτηρίου, ἀπερ εἶναι νὰ προὔπαρξωσι τῆς ἐμφυτεύσεως; εἰ ἄρμόδιαι εἰς ἀποκριθῶσιν. *

— Οἱ ἀντιπρόσωποί μας καὶ ἰδίως οἱ νέοι ἐκαυχῆθησαν, ὅτι ἐνεργήσουσιν ὑπὲρ τῆς ἡπαρχίας πλέον τι τῆς γνωστῆς συναλλαγῆς ἐπὶ τοῦ κερνόντος ὅμως δὲν ἀπειτούμεν παρ' αὐτῶν δύτοκλα ὡς τὸ λιμεν. ζήτημα, τὸ τοῦ σιδηροδρόμου Πατρῶν — Κορίνθου, τὸ τῆς Γεωρ. Τραπεζῆς κ.λ.π. τὰ ὁποῖα δένονται χροῦνου τινός, ἀλλὰ καθιστώμεν αὐτοὺς προσηκτικῶς εἰς τὰς πληγὰς τῆς ἐκπαι-

δεύσεως, καὶ κυρίως τῆς πολυπαθοῦς δημοτικῆς. Ἄς μάθωσιν ὅτι οὐ μόνον τὸ προνομιούχον πολιτικὸν Μεσολογγίον καὶ ἡ Ζάκυνθος, τὸ Ἀγρίνιον ὁ Πύργος, τὸ Ναύπλιον, ἀλλὰ καὶ κῶμαι τῆς Στερεῆς, ὡ. τὰ ἐδῶ Κλαβρυτὰ εὐμοισοῦσι πλήρων λαοῦ. Σχολεῖων (Προτύπων, ὀνομασθέντων) ὧν εἰ μαθηταὶ εἰσερχοῦνται τέλεισι ποῦται, ἰκαοὶ διὰ το Γνωστικὸν ἢ Σχολαρχεῖον διότι ἐργάζονται ἐν αὐτοῖς 5 Διδασκαλοὶ, διαθέτοντες καὶ τ' ἀναγκαῖα διδάκτ. ὄργανα τῶν Μεσολογγίου π.χ. ἢ τῆς Ζακύνθου ἔχει ὄργανα εἰς 10 χιλιάδων δραχμῶν ἐνταῦθα δὲ τὰ πρῶτη ἐλ. πόλει τὸν τε πληθυσμὸν καὶ τοὺς φόρους στερούμεθα, οὕτω τὰ τέκνα μας ἐξερχόμενα τῶν Δημοτ. Σχολείων κατὰ ν. μέθοδον κατηρτισθέντων πάντων, ἐξαπαρρίπτονται εἰς τὸν μακροχρόνιον τῶν ἀρτοποιητῶν μέχρι τοῦδε ἐλ. Σχολείων, καὶ οὕτω καταπνιγόμεναι ἐν αὐτοῖς αἱ παιδείαι δωδαιμῶν ἐγένετο μικρὰ ἀπὸ πρῶτης ἐν τῷ δημοτικῷ ἢ μὲν ἄξιωμας τῆς παιδείας καὶ ἡ διαπαιγῆ ἐλαχίστη, ἢ δὲ ὄφραλα ἀνοπολογιστος. * Βλαπίσωμεν λοιπόν. *

Κύριε Συντάκτα τῆς ἐνταῦθα ἐκδιδομένης ἐφημερίδος, ἀφ' ὀφρολογουμένου.

Εὐαρεστηθῆτε παρακαλῶ νὰ καταχωρήσετε εἰς τὸ ἀμέσως προσεχὲς φύλλον τῆς ἀξιολύτου ἐφημερίδος σας τὴν κατωτέρω ἀπαντησίαν μου, πρὸς τὴν αὐτῆς τῆς ἐφημερίδος, ὁ Ταχυδρόμος Πατρῶν.

Κατὰ τὸ ἀ.θρ. 17 τοῦ Νόμου περὶ ἐπιβολῆς διεισώματος καταναλώσεως ἐπὶ τοῦ Οἴνου αἱ πληρωμαὶ τῶν εἰς τὸ ἄρθρ. 3 ὑπαγομένων γίνονται τὴν πρώτην, τοῦ ἀμέσως μετὰ τὴν Αἰτίας, Ἰανουαρίου, ὅταν τὸ ποσὸν δὲν ὑπερβῆ τὰς 100 δραχμὰς, εἰς δύο ἴσας δόσεις τὴν πρώτην Ἰανουαρίου καὶ πρώτην φεβρουαρίου ὅταν φθάσῃ τὰς 100) δραχμὰς καὶ εἰς τρεῖς ἴσας δόσεις τὴν ἀ. Ἰανουαρίου τὴν ἀ. Φεβρουαρίου καὶ ἀ. Μαρτίου ὅταν ὑπερβαίη τὰς δραχμὰς 1000 τῶν δὲ ὑπαγομένων εἰς τὸ ἀ.θρ. 4 καὶ 7 εἰς δύο ἴσας δόσεις ἦτοι κατὰ τὴν ἐκδοσιν τῆς ἀδείας καὶ ἓνα μῆνα μετ' αὐτῆν.

Εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Ἐφροίας Πατρῶν παραδόθησαν αἱ ἐξῆς αἰτήσεις. Τῆς ἀνω Πόλεως, 54 ἀπὸ 1 8/βρίου 1884 ἕως τέλους Δ/βρίου 1884. 11 ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1885 ἕως τέλους Ἰανουαρίου 1885. 1 κατ' ὄλον τὴν Φεβρουάριον τοῦ 1885 καὶ 5 ἀπὸ 1 Μαρτίου ἕως 20 Ἰδίου 1885. Τῆς κάτω πόλεως. 115 ἀπὸ 1 8/βρίου ἕως τέλους Δ/βρίου 1884. 25 ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου ἕως τέλους Ἰδίου 1885. 2 ἀπὸ 1 Φεβρουαρίου ἕως τέλους Ἰδίου 1885 καὶ 7 ἀπὸ 1 Μαρτίου ἕως 20 Ἰδίου 1885.

Συνετάχθησαν δὲ πρωτόκολλα καταμετρήσεως Οἴνων λιανικῶς πωλουμένων καὶ μὴ δηλωθέντων τῆς ἀνω Πόλεως. 50 ἀπὸ Δ/βριον 1884 ἕως 8 Φεβρουαρίου 1885. Τῆς κάτω Πόλεως. 106 ἀπὸ 12 Ν/βρίου ἕως 2 Ἰανουαρίου 1885.

Ἐπὶ τῇ εἴσει τῶν ἀνωτέρω παραστατικῶν εἶδει ἐγκαίρως νὰ ἐνεργηθῆ ὁ καταλογισμὸς τοῦ δικιωμάτος καὶ συνεπῶς ἡ θεβαιώσις ὅπως διαταχθῆ ἢ εἰσπραξῆς συμφῶνως μετ' ὁρθὸν ἀ.θρ. 17 τοῦ νόμου, δυστυχῶς ὅμως ὁ προκάτοχος κ. Φ. Ἀντωνόπουλος δὲν ἐπραξε τοῦτο. Ἀντλαθῶν τὴν ὑπηρεσίαν κατὰ τὸ τέλος Μαρτίου ἐθεώρησα καθήκον μου νὰ μερμηνήσω περὶ τῆς θεβαιώσεως ὅπερ καὶ ἐπραξα ἀποστείλας εἰς τὸ ταμεῖον τοὺς ἀπαιτούμενους χρηματικῶς καταλόγους τὴν 17 Ἀπριλίου ε.ε.

Πρὸς ἐνδειξιν ἰδιάζοντος ζήλου καὶ δραστηριότητος ἐπέπεσε νὰ πιάξω τοῦτο, ἢ ἐκ καθήκοντος ἀπαραιτήτου; Ἐμὲν τῷ προτέτι νομίμως ἐγένετο ὁ καταλογισμὸς ἢ παρνομῶς;

Μετὰ τὴν ἀνωτέρω ἐξήγησιν εὐχαριστῶ τοὺς σπεύσαντας μετὰ πεντηκονταήμερον διαμονὴν μου ἐν Πάτραις νὰ με μερμηθῶσι καὶ με εἰρωνευθῶσι διότι ἐξεπλήρωσα τὸ καθήκον μου.

Διατελῶ μετ' ὄλους τῆς ὑπολήψεως Ὁ Οἶκον. Ἐφροιος Νικόλ. Κουτσούμπας.

Κύριε Συντάκτα.

Τὰ ἐν τῷ «τύπῳ» γραφέντα περὶ τῆς στάσεως ἡν ἀπέναντί μου ὁ δικηγόρος κ. Γερανοπούλος ἐτήρησεν, προκειμένου περὶ τῶν συντακτῶν τῆς ἐφημερίδος ταύτης, πολὺ τῇ ἀληθείᾳ με ἐλύπησαν.

Τὸν κ. Γερανοπούλον ὑπολήπτωμαι καὶ τὴν καλλίστην περὶ αὐτοῦ εἶχον ἰδέαν δὲν θέλω συνεπῶς νὰ πιστεύσω ἀκόμη ὅτι, σκοπίμως δημιουργήσας ἐμὲ, ἐνώπιον ἄλλων, συντάκτην πολιτικῆς ἐφημερίδος, ἤθελσε νὰ ἀδικήσῃ ἄνθρωπον ὃς οὐδέποτε οὐδ' ἐπ' ἐλάχιστον αὐτὸν ἐβλάψεν.

Τὸ δημοσιογραφεῖν τὸ ἄλλως τε ἐντιμον καὶ εὐπολυπτον ἔργον δὲν ἐζήλωσα, ἀτε μὴ αἰσθανόμενος ἐν ἐμαυτῷ κνισμὸν πρὸς ἀκωνθῶδες δημοσιογραφικῶς ἀγωνίας, οὐτε προσόντα στοιχειώδους δημοσιογραφίας, μηδ' εὐκαιρῶν ἄλλως τε ἐκ πολυασχολοῦ μου ἐπαγγέλματος. Ὁ ἀδελφός μου ἴσως νὰ εἶχεν μέχρι τινός, τὴν πρὸς τοῦτο ὀρεξίν, ἴσως νὰ ἠθῆνετο ἐν ἐαυτῷ ἴσχυρος δημοσιογραφικῶς μῆς, ἴσως νὰ ἔδωκε τῷ κ. Γερανοπούλῳ ποιάν τινα νόξιν τῶν τοιούτων διαθέσεών του, δὲν ἔπαται ὅμως καὶ ἐκ τούτου, ὅτι ἐπιτρέπεται τι νὰ ἐκμεταλλεῖται τὴν θέσιν τοῦ ἐνός ἀδελφοῦ πρὸς βλάβην τοῦ ἐτέρου.

Ἡ ἔρεσις πρὸς βλάβην τοῦ Α. ἵνα ἐκδικηθῶσιν τὸν στενὸν αὐτοῦ συγγενῆ, ἥκιστα ἀρμόζει τοῖς ἐναετίαις, καὶ τὴν ἀπαράβατον ταύτην ἀρχὴν εὐ εἰδῶς ὁ κ. Γερανοπούλος, δὲν πιστεύω, ὑπολανθάνοντων ἕκεκν σκοπῶν, νὰ ἐδωμοῦργησε ἐμὲ συντάκτην πολιτικῆς ἐφημερίδος, εἰς πολιτικὴν μάλιστα ἐνταῦθα μερίδα ἀνεικούσης.

Ταῦτα νομιζόμεν ἄρκετὰ πρὸς διάλυσιν καὶ τοῦ ἐλαχίστου νέφους ὑπονοιῶν ἐκ μέρους τοῦ κ. Γερανοπούλου.

Διέξαθε κ. λ. π. Ἄνδρ. Οἰκογνομόπουλος.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

Τὴν προσεχῆ Κυριακὴν 19ην τρέχοντος μηνὸς ὦραν 10 π. μ. μέχρι τῆς 12ης πλειστηριασθήσονται ἐνώπιον τοῦ συμβολαιογράφου Πατρῶν Ἀθηνόδωρου Σωτηριάδου τὰ ἀκίνητα κτήματα τῆς πτωχεύσεως τῆς ἐταιρίας Πετσάλης καὶ Παραμυθιώτης τὰ ἀναφερόμενα ἐν τῇ ἀπὸ 20 Δεκεμβρίου π. ε. δηλοποιήσει τοῦ κλητῆρος Π. Δημητριάδου, μεταξυτῶν ὁποῖων εἶναι ἡ μεταξυ τῆς ὁδοῦ ἀγίου Ἀ. Ν. Ν. καὶ παραλλῆλα τριόροφος οἰκία καὶ προσκαλοῦνται εἰς ἐνομήσιν νὰ πλειοδοτήσωσιν εἰς τίτλοι ἰδιοκτησίας καὶ λοιπαὶ πληροφορίες παρὰ τῷ ἰδίῳ Συμβολαιογράφῳ

Πάτραις τὴν 8 Μαΐου 1885. Οἱ σύνδικοι Στεφ. Πετσάλης. Βασίλ. Καράμπελας.

Ζητεῖται ἀντικαταστάτης Στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας ὅστις θέλει ἐκ τῶν ἐρέτος κληρωθέντων στρατευσίμων νὰ ἀνταλλάξῃ τὸν κληρὸν του πρὸς τινα κληρωθέντα διὰ διειτῆ θηταίαν, ἀς προσέλθῃ εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ «Φορολογουμένου».

Ἀπωλέθη προχθὲς γραμμάτιον ἐκ δραχμῶν νέων ἑκατὸν εἰς τὴν διαταγὴν μου ληξίπροθεσμον ἐκδοθὲν ὑπὸ τῶν Ἀριστομένους Φρεμεντίτη καὶ Σωτηρίου Πατρικίου καὶ φέρον ὀπισθεν λευκὴν ὑπογραφήν μου. Τὸ γραμμάτιον τοῦτο εἶνε ἐξωφλημένον καὶ συνεπῶς ἄκρον γνωστοποιούμεν τοῦτο εἰς τὸ κοινὸν ἵνα μὴ ἐν καλῇ πίστει ἐξαπατηθῆ καὶ παραλάβῃ τοῦτο ὡς σπουδαῖον.

Ἰω. Α. Ἰατριδης.

ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ

της διαχείρισεως των εσόδων και εξόδων του Λιμενός Πατρών κατά τὸ ἔτος 1884.

Κεφάλαιον	Αρθρον	ΕΣΟΔΑ		Καθυστερῶντα		Εισπραχθέντα		Κεφάλαιον	Αρθρον	ΕΞΟΔΑ		Πληρωθέντα	
		Δραχ.	Λ.	Δραχ.	Λ.	Δραχ.	Λ.			Δραχ.	Λ.	Δραχ.	Λ.
Α.													
	1, 2	2,960,069	63	2,949,456	31	2,949,456	31	15,000		5,205	59		
Β.													
		29,915	65	29,919	65			4,000		2,918	32		8,153
		35,500	—	34,750	00	750	00	500		390			390
		47,600	39	47,600	39			300		300			
		11,312	03	11,312	03			600		362			762
		14,959	—	14,959	—			400		400			
		446	51	446	51								
Γ.													
		450,000	—			403,115	49			1,800			
										840			
										540			
Δ.										4,031	15		7,211
		150,000	—			125,686	45			500			500
		3,195	—			3,172	50						
		3,702,998	21	138,987	58	3,621,168	33	3,621,168	33	17,017	06		17,017
													3,604,151
													27
													3,621,168
													33

Ανακρελασίως
Εξόδα 3,621,168,33
Εξόδα 17,017,06
Υπόλοιπον 3,604,151,27

Ανακρελασίως
Εξόδα 3,465,163,69
Καθυστερούντα ως άδικα 138,987,58

Υπόλοιπον πρὸς εξίσωσιν εἰς νέον...
Τὸ ὅλον τῶν ἐξόδων

Υπόλοιπον πρὸς εξίσωσιν εἰς Π. Σαρδούνην...
Τὸ ὅλον τῶν ἐξόδων

Εν Πάτραις τὴν 26 Ἀπριλίου 1884

Ὁ Πρόεδρος
Χ. ΠΑΛΑΜΑΣ.

Ἡ Λιμενικὴ Ἐπιτροπὴ

Τὰ μέλη
ΠΙΝΔΑΡΟΣ ΑΝΩΝΟΠΟΥΛΟΣ
ΠΑΝΟΣ Α. ΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΣ
Θ. ΚΑΝΑΒΑΡΗΣ
Η. ΔΗΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ